

بیا بیا که زمانی ز می خراب شویم مگر رسیم به گنجی

حافظ « غزلیات

شراب و عیش نهان چیست کار بی بنیاد

زدیم بر صف رندان و هر چه بادا باد

گره ز دل بگشا و از سپهر یاد مکن

که فکر هیچ مهندس چنین گره نگشاد

ز انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ

از این فسانه هزاران هزار دارد یاد

قدح به شرط ادب گیر زان که ترکیبش

ز کاسه سر جمشید و بهمن است و قباد

که آگه است که کاووس و کی کجا رفتند

که واقف است که چون رفت تخت جم بر باد

ز حسرت لب شیرین هنوز می بینم

که لاله می دمد از خون دیده فرهاد

مگر که لاله بدانست بی وفایی دهر

که تا بزاد و بشد جام می ز کف نهاد

بیا بیا که زمانی ز می خراب شویم

مگر رسیم به گنجی در این خراب آباد

نمی دهند اجازت مرا به سیر سفر

نسیم باد مصلا و آب رکن آباد

قدح مگیر چو حافظ مگر به ناله چنگ

که بسته‌اند بر ابریشم طرب دل شاد